



WOJEWODA MAZOWIECKI
Nr LEX-I.4131.154.2014.BŁ

Warszawa, 5 listopada 2014 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r. poz. 594, 645, 1318 i z 2014 r. poz. 379 i 1072)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XXXII/229/2014 Rady Gminy Chynów z dnia 18 września 2014 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar wsi: Drwalew, Pieczyska, Sułkowice, Chynów, Wola Chynowska, Edwardów i Nowe Grobice, w części dotyczącej ustaleń: § 1 pkt: 1, 8, 10, 12, 14, 18, 19, 23, 24, 28, 34, 35, 36, 40, 42, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 59, 64, 77, 83 i 84.

UZASADNIENIE

Rada Gminy Chynów, na sesji w dniu 18 września 2014 r., podjęła uchwałę Nr XXXII/229/2014 w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar wsi: Drwalew, Pieczyska, Sułkowice, Chynów, Wola Chynowska, Edwardów i Nowe Grobice. Uchwałę tę podjęto na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o p.z.p.”.

Stosownie do zapisów art. 14 ust. 8 ustawy o p.z.p., miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, uchwalanym zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p., przez organ stanowiący gminy, tj. radę gminy. Artykuł 94 Konstytucji RP stanowi, że organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów, a zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. W przypadku aktów prawa miejscowego z zakresu planowania przestrzennego, tj. w odniesieniu do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, regulację zasad i trybu ich sporządzania, określa ustawa o p.z.p.

Zgodnie z ustaleniami art. 3 ust. 1 ustawy o p.z.p., kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Biorąc pod uwagę powyższe oraz mając na uwadze dyspozycję art. 20 ust. 2 ustawy o p.z.p., kontrola organu nadzoru w tym przedmiocie nie dotyczy celowości czy słuszności dokonywanych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego rozstrzygnięć, lecz ogranicza się jedynie do badania zgodności z prawem podejmowanych uchwał, a zwłaszcza przestrzegania zasad planowania przestrzennego oraz, określonej ustawą, procedury planistycznej.

Z kolei z art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p. wynika, iż podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie.

Zasady sporządzania aktu planistycznego dotyczą problematyki merytorycznej, która związana jest ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna), zawartych w nim ustaleń. Zawartość aktu planistycznego określona została w art. 15 ustawy o p.z.p.

Z kolei tryb uchwalenia planu, określony w art. 17 ustawy o p.z.p., odnosi się do kolejno podejmowanych czynności planistycznych, określonych przepisami ustawy, gwarantujących możliwość udziału zainteresowanych podmiotów w procesie planowania (poprzez składanie wniosków i uwag) i pośrednio do kontroli legalności przyjmowanych rozwiązań w granicach uzyskiwanych opinii i uzgodnień.

Egzegeza przytoczonych powyżej przepisów prowadzi do konkluzji, iż zgodnie z wolą ustawodawcy, ustalenia planu muszą zawierać zasady, o których mowa w art. 15 ustawy o p.z.p., które uwzględniają również wartości, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o p.z.p. Zgodnie z art. 15 ustawy o p.z.p., projekt planu miejscowego zawiera część tekstową i graficzną (ust. 1), a art. 20 ust. 1 stanowi, że część tekstowa planu stanowi treść uchwały, a część graficzna stanowi załącznik do uchwały.

Ustawa o p.z.p. reguluje w sposób szczegółowy kwestie dotyczące planowania i zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy, w tym postępowania zmierzającego do ustalenia przeznaczenia terenu, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobu ich zagospodarowania i zabudowy, co następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Ustawa odnosi się przy tym do niezbędnych czynności administracyjnych, które muszą być dokonane w tym celu. Składają się one na szczegółowy tryb sporządzania i uchwalania planu miejscowego, zapoczątkowany podjęciem uchwały intencyjnej w tej sprawie (art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o p.z.p.) i kontynuowany przez działania wskazane w art. 17 ustawy o p.z.p. oraz zakończony podjęciem uchwały uchwalającej plan miejscowy (art. 20 ust. 1). Uchwała ta jest więc zaledwie ostatnią czynnością, szczegółowo uregulowanego w ustawie, trybu sporządzania i uchwalania planu miejscowego. Poprzedzające ją wymagane etapy procedury mają na celu zapewnienie spełnienia wymogów planowania przestrzennego, określonych w art. 1 ustawy o p.z.p. Procedura planistyczna jest pewnego rodzaju postępowaniem prawotwórczym i wymaga dokonania kolejno szeregu czynności prawnych oraz materialno – technicznych, które mają na celu zagwarantowanie, że w toku tworzenia planu gmina uwzględni stanowisko innych organów administracji publicznej, wolę mieszkańców gminy, których przyszłe ustalenia planu będą dotyczyły i będzie miała na uwadze, że plan miejscowy będzie w przyszłości podstawą do wydawania decyzji administracyjnych w tym decyzji o pozwoleniu na budowę. Procedura planistyczna służy więc zapewnieniu partycypacji społecznej, ochrony interesu publicznego i interesów podmiotów prywatnych w planowaniu przestrzennym.

W związku z przepisem art. 27 ustawy o p.z.p., również każda zmiana planu miejscowego, wymaga dokonania tego w takim samym trybie, jak sporządzenie i uchwalenie planu. Nie ma podstaw prawnych do pominięcia wymaganego trybu, bez względu na rodzaj i zakres zmian. Pominięcie, bądź niewłaściwe wykonanie którejs z czynności proceduralnych stanowi naruszenie trybu uchwalania zmiany planu i w przypadku istotnego naruszenia, powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części, na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p.

Z dyspozycji art. 3 ust. 1 ustawy o p.z.p. wynika, że rada gminy, jako organ ustawowo odpowiedzialny za uchwalenie prawa miejscowego w zakresie planowania przestrzennego, posiada w granicach prawa samodzielność oraz swobodę decydowania o losach zainicjowanych procedur planistycznych. Rada gminy może w toku sporządzania zmiany planu miejscowego, w miarę potrzeby dokonywać zmian co do obszaru objętego zmianą. Tym samym Rada Gminy Chynów może dokonywać zmian w uchwale związanej z przystąpieniem do sporządzania zmiany planu miejscowego, jednakże musi się odbywać w drodze podjęcia stosownej uchwały.

Organ nadzoru wskazuje, że redakcja przepisu art. 27 ustawy o p.z.p., zgodnie z którą zmiana planu miejscowego następuje w trybie, w jakim zostało ono uchwalone, oznacza jedynie konieczność odpowiedniego stosowania powołanych regulacji dotyczących trybu sporządzania planu miejscowego (art. 14 – 22 ustawy o p.z.p.). Odnosi się więc do trybu, a nie do przedmiotu rozstrzygnięcia rady gminy (*quod vide* Z. Niewiadomski i inni „Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – Komentarz”, wyd. C.H. Beck, Warszawa 2013, str. 248-249). Z dyspozycji art. 14 ust. 7 ustawy o p.z.p. wynika, że plan miejscowy sporządza się obowiązkowo, jeżeli wymagają tego przepisy odrębne. W pozostałych przypadkach sporządzanie planów miejscowych jest zatem fakultatywne.

Zmiana obowiązującego planu miejscowego nie wyklucza możliwości podejmowania (w dalszej perspektywie czasowej, w przypadku takiej potrzeby), uchwał intencyjnych (uchwały o przystąpieniu do zmian planu) w odniesieniu do ściśle wydzielonego fragmentu obszaru objętego planem miejscowym, przy zastrzeżeniu, że zmiany planu dotyczące pewnych jego fragmentów współgrają z pozostałymi w mocy ustaleniami. Zmiana planu miejscowego może dotyczyć nie tylko fragmentu obszaru objętego planem miejscowym, ale również dotyczyć może przedmiotowo węższego zakresu, np. wybranego zagadnienia. Zmiana planu miejscowego jest

bowiem przykładem nowelizacji, a nie derogacji aktu prawnego i zastąpienia go całkiem nowym aktem. Oznacza to, że rada gminy modyfikuje jedynie część rozstrzygnięć w nowelizowanym akcie prawnym, pozostawiając pozostałe bez zmian. W konsekwencji zmiana nie będzie oznaczać nowelizacji wszystkich merytorycznych treści planu miejscowego, określonych przedmiotowo w art. 15 ustawy o p.z.p. Tak więc podejmując uchwałę o przystąpieniu do zmiany planu miejscowego, rada gminy może w sytuacji, gdy wynika to z przedmiotu podejmowanej nowelizacji, wyznaczyć obszar zmiany planu węższy od granic pierwotnego planu miejscowego. Co więcej, zdaniem organu nadzoru, uchwała rady gminy o przystąpieniu do zmiany planu może również uściślić zakres przedmiotowy dokonywanych zmian. Przedstawioną interpretację co do dopuszczalności zawężonego przedmiotowo i obszarowo projektu zmiany planu miejscowego wzmacnia analiza art. 33 ustawy o p.z.p. Reguluje on sytuację, w której konieczność zmiany planu następuje w wyniku zmiany ustaw, wprowadza jednak *expressis verbis* zasadę, że czynności przewidziane w art. 17 przeprowadza się jedynie w „zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian”, a więc w zakresie ograniczonym w stosunku do pełnego zakresu przedmiotowego planu miejscowego.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o p.z.p., w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (zgodnie z art. 27 ustawy o p.z.p. w odniesieniu do zmiany). Integralną częścią tej uchwały jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu (opcjonalnie jego zmiany).

Uchwała o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (opcjonalnie jego zmiany) jest pierwszym etapem prowadzącym do uchwalenia planu (opcjonalnie jego zmiany), inicjującym proces tworzenia aktu prawa miejscowego. Przedmiotem uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego (opcjonalnie jego zmiany) jest określenie granic obszaru objętego przyszłym planem. Rolą uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzania planu miejscowego jest więc zakomunikowanie wszczęcia właściwego procesu planistycznego oraz wyznaczenie – na załączniku graficznym – granic obszaru, graficzny załącznik został uznany za obligatoryjną formę wskazania obszaru objętego projektem planu, do którego odnosi się powyższa uchwała i następująca po niej procedura.

Na sesji w dniu 18 grudnia 2013 r. Rada Gminy Chynów podjęła uchwałę Nr XXV/184/2013 w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru wsi: Drwalew, Pieczyska, Sułkowice, Chynów, Wola Chynowska, Edwardów i Nowe Grobice, przyjętego uchwałą Nr XXXI/222/06 z dnia 28 kwietnia 2006 r.

W związku z ww. uchwałą o przystąpieniu, Wójt Gminy Chynów sporządził projekt zmiany planu, który był przedmiotem uchwały Nr XXXII/229/2014 podjętej przez Radę Gminy Chynów.

Tytuł i treść uchwały Nr XXXII/229/2014 wskazuje, że dotyczy ona zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru wsi: Drwalew, Pieczyska, Sułkowice, Chynów, Wola Chynowska, Edwardów i Nowe Grobice. Z kolei, przywołanie w podstawie prawnej tej uchwały przepisu art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p., wskazuje na uchwalenie nowego planu miejscowego, a nie zmiany obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Brak przywołania w podstawie prawnej uchwały Nr XXXII/229/2014, art. 27 ustawy o p.z.p., upoważniającego do sporządzenia zmiany planu miejscowego, stanowi podstawę do stwierdzenia, że Rada Gminy Chynów nie miała podstaw prawnych do uchwalenia zmiany przedmiotowego planu miejscowego, a jedynie do uchwalenia nowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Powyższe stanowi o rozbieżności pomiędzy treścią uchwały a jej podstawą prawną.

Organ nadzoru wskazuje, że stosownie do dyspozycji § 82 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U.

Nr 100, poz. 908), który w związku z § 143 ma zastosowanie również do aktów prawa miejscowego „zmiana (nowelizacja) ustawy polega na uchyleniu niektórych jej przepisów, zastąpieniu niektórych jej przepisów przepisami o innej treści lub brzmieniu albo na dodaniu do niej nowych przepisów”.

Jak wynika z samej treści uchwały Nr XXXII/229/2014 intencją Rady było dokonanie zmian w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, w wyniku których część zapisów planu zmienianego, w dalszym ciągu będzie obowiązywać. Zatem Rada dokonała zmiany planu miejscowego, jednakże w tym stanie faktycznym, w podstawie prawnej podjętej uchwały, winien zostać przywołany art. 27 ustawy o p.z.p.

Stosownie do powyższego Rada Gminy Chynów na sesji w dniu 18 grudnia 2013 r., podjęła uchwałę Nr XXV/184/2013 w sprawie przystąpienia do sporządzenia **zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru wsi: Drwalew, Pieczyska, Sułkowice, Chynów, Wola Chynowska, Edwardów i Nowe Grobice, przyjętego uchwałą Nr XXXI/222/06 z dnia 28 kwietnia 2006 r.** Zgodnie z ustaleniami § 1 przedmiotowej uchwały intencyjnej, dokonywana zmiana dotyczyć miała korekty zapisów zawartych w uchwale zmienianej „(...) w następującym zakresie:

1. zmiana szerokości elewacji frontowej:
 - § 14 ust. 1 pkt 2;
2. określenie gabarytów przechowalni owoców i chłodni:
 - a) § 22 ust. 1 pkt. 3 ppkt. 6, ust. 28 pkt 3 ppkt. 6, ust. 78 pkt 3 ppkt. 9,
 - b) § 26 ust. 1 pkt. 3 ppkt. 6, ust. 50 pkt. 3 ppkt. 9, ust. 51,
 - c) § 33 ust. 15 pkt. 3 ppkt. 7, ust. 72 pkt. 3 ppkt. 9,
 - d) § 37 ust. 1 pkt. 3 ppkt. 6, ust. 30 pkt. 3 ppkt. 7,
 - e) § 42 ust. 1 pkt. 3 ppkt. 15,
 - f) § 45 ust. 1 pkt. 3 ppkt. 7, ust. 28 pkt. 3 ppkt. 7,
 - g) § 49 ust. 3 pkt. 3 ppkt. 8, ust. 46 pkt 3 ppkt. 9;
3. zmiana oznaczenia linii zabudowy od strony dróg powiatowych i gminnych:
 - a) § 22 ust. 1 pkt 3 ppkt. 1; ust. 24; ust. 25;
 - b) § 26 ust. 1 pkt 3 ppkt. 1; ust. 2 pkt. 3 ppkt. 1; ust. 50 pkt 3 ppkt. 1;
 - c) § 33 ust. 15 pkt 3 ppkt. 1; ust. 21 pkt 3 ppkt. 3; ust. 25 pkt. 1 ppkt. 2; ust. 26 pkt. 1 ppkt. 2; ust. 72 pkt. 3 ppkt. 1; ust. 101 pkt 3 ppkt. 1;
 - d) § 37 ust. 1 pkt 3 ppkt. 1; ust. 30 pkt 3 ppkt. 1;
 - e) § 45 ust. 1 pkt 3; ust. 28 pkt. 3 ppkt. 1;
 - f) § 49 ust. 3 pkt 3 ppkt. 1;
4. zmiana strefy ochronnej od budynku szkoły we wsi Pieczyska:
 - a) § 26 ust. 51
5. zmiana zapisów dotyczących siedlisk na terenach R:
 - a) § 22 ust. 48 pkt 3,
 - b) § 26 ust. 24 pkt 1, 3; ust. 24 pkt 3; ust. 44;
 - c) § 33 ust. 37 pkt 3; ust. 40;
 - d) § 37 ust. 13 pkt 3;
 - e) § 49 ust. 11 pkt 3;
6. wykreślenie zapisów dotyczących realizacji ukryć dla potrzeb obrony cywilnej:
 - a) § 19 ust. 1. pkt. 1;
7. zmiany w określeniu geometrii dachów:
 - a) § 22 ust. 1 pkt. 3 ppkt. 4c; ust. 1 pkt. 3 ppkt. 7; ust. 3 pkt 3 ppkt. 5b; ust. 6 pkt 3 ppkt. 3b; ust. 10 pkt 3 ppkt. 3a; ust. 11 pkt 3 ppkt. 3b; ust. 28 pkt 3 ppkt. 3b; ust. 28 pkt 3 ppkt. 7; ust. 78 pkt 3 ppkt. 6b; ust. 78 pkt 3 ppkt. 10;
 - b) § 26 ust. 1 pkt 3 ppkt. 3 b; ust. 3 pkt 3 ppkt. 3b; ust. 50 pkt 3 ppkt. 6b;
 - c) § 33 ust. 1 pkt. 3 ppkt. 3b; ust. 15 pkt. 3 ppkt. 4 d; ust. 15 pkt. 3 ppkt. 8; ust. 20 pkt 3 ppkt. 3b; ust. 21 pkt 3 ppkt. 6b; ust. 72 pkt. 3 ppkt. 6b;
 - d) § 37 ust. 1 pkt. 3 ppkt. 3b; ust. 1 pkt. 3 ppkt. 7; ust. 30 pkt 3 ppkt. 4b;

- e) § 42 ust. 1 pkt. 3 ppkt. 13b;
 - f) § 45 ust. 1 pkt 3 ppkt. 3b; ust. 1 pkt 3 ppkt. 8; ust. 28 pkt 3 ppkt. 4b;
 - g) § 49 ust. 1 pkt 3 ppkt. 3b; ust. 3 pkt 3 ppkt. 4b; ust. 3 pkt 3 ppkt. 9; ust. 46 pkt. 3 ppkt. 6b;
8. uzupełnienie zapisów dotyczących istniejącej zabudowy usługowej:
- a) § 22 ust. 27,
 - b) § 33 ust. 7.

Granice obszaru objętego zmianą planu, przedstawiono na załączniku graficznym, stanowiącym załącznik nr 1 do ww. uchwały. Obszar ten pokrywa się z obszarem objętym uchwałą Nr XXXI/222/06 (uchwała zmieniana). Rada Gminy Chynów, inicjując procedurę planistyczną ściśle określiła tym samym zakres dokonywanej zmiany planu miejscowego, który dotyczyć miał tylko i wyłącznie wybranych zapisów części tekstowej uchwały. **Zatem organy gminy mogły jedynie dokonywać zmian w części tekstowej uchwały zmienianej w zakresie ustaleń wymienionych w § 1 uchwały Nr XXV/184/2013.** Tymczasem ustalenia uchwały zmieniającej, zawarte w:

- § 1 pkt 1, w brzmieniu: „1) § 10 pkt 1 po ppkt 8 dodaje się ppkt 9 w brzmieniu: „9) o ile z ustaleń szczegółowych nie wynika inaczej dla budynków garażowych, gospodarczych i pomocniczych towarzyszących zabudowie mieszkaniowej ustala się: maksymalną wysokość 5m, dachy dwu i czterospadaowe o kącie pochylenia połaci dachowych w przedziale od 5° do 30°;”;
- § 1 pkt 8, w brzmieniu: „8) § 22 ust. 3 pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie: „funkcjami dopuszczalnymi (uzupełniającymi) są nieuciążliwe usługi wbudowane w kubatury budynków mieszkalnych oraz garaże i budynki gospodarcze i pomocnicze w odrębnych kubaturach.”;
- § 1 pkt 10, w brzmieniu: „10) § 22 ust. 6 pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie: „funkcjami dopuszczalnymi (uzupełniającymi) są wbudowane w kubatury budynków mieszkalnych nieuciążliwe usługi oraz garaże i budynki gospodarcze i pomocnicze w odrębnych kubaturach.”;
- § 1 pkt 12, w brzmieniu: „12) § 22 ust. 10 pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie: „funkcjami dopuszczalnymi (uzupełniającymi) są wbudowane w kubatury budynków mieszkalnych nieuciążliwe usługi oraz garaże i budynki gospodarcze i pomocnicze w odrębnych kubaturach.”;
- § 1 pkt 14, w brzmieniu: „14) § 22 ust. 11 pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie: „funkcjami dopuszczalnymi (uzupełniającymi) są nieuciążliwe usługi wbudowane w kubatury budynków mieszkalnych oraz garaże i budynki gospodarcze i pomocnicze w odrębnych kubaturach.”;
- § 1 pkt 19, w brzmieniu: „19) § 22 ust. 28 pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie: „funkcjami dopuszczalnymi (uzupełniającymi) są nieuciążliwe usługi i nieuciążliwa drobna wytwórczość realizowane w odrębnych kubaturach na działce oraz garaże i budynki gospodarcze i pomocnicze w odrębnych kubaturach.”;
- § 1 pkt 23, w brzmieniu: „23) § 22 ust. 44 pkt 3b otrzymuje brzmienie: „połacie dachu równoramienne, o nachyleniu w przedziale 30° - 45°, z nadwieszeniem dookoła ścian budynku;”;
- § 1 pkt 40, w brzmieniu: „40) § 33 ust. 1 pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie: „funkcjami dopuszczalnymi (uzupełniającymi) są nieuciążliwe usługi wbudowane w kubatury budynków mieszkalnych oraz garaże i budynki gospodarcze i pomocnicze w odrębnych kubaturach.”;
- § 1 pkt 52, w brzmieniu: „52) § 33 ust. 26 pkt 1 dodaje się ppkt 3 o następującym brzmieniu: „w pkt 1 dotyczącym ustaleń dla terenu 40.1.1-15MN dodaje się ppkt 4 o następującym brzmieniu: dopuszcza się zabudowę usługową w odrębnych kubaturach, bądź w połączeniu z funkcją mieszkalną.”;
- § 1 pkt 59, w brzmieniu: „59) § 33 ust. 101 pkt 3 ppkt 6b otrzymuje brzmienie: „połacie dachu równoramienne, o nachyleniu w przedziale 30° - 45°, z nadwieszeniem dookoła ścian budynku;”;
- § 1 pkt 77, w brzmieniu: „77) § 49 ust. 1 pkt 1 ppkt 2 otrzymuje brzmienie: „funkcjami uzupełniającymi są: nieuciążliwe usługi i garaże wbudowane w kubatury budynków mieszkalnych oraz w odrębnych kubaturach, ponadto budynki gospodarcze i pomocnicze w odrębnych kubaturach.”;

– § 1 pkt 83, w brzmieniu: „83) § 49 ust. 8 pkt 3 ppkt 8 otrzymuje brzmienie: „połacie dachu równoramienne, o nachyleniu w przedziale 30° - 45° z nadwieszeniem dookoła ścian budynku, ”, wykraczają poza ustalony w uchwale inicjującej zakres zmian.

Wskazać przy tym należy, iż wyszczególnione powyżej ustalenia, kwestionowanej przez organ nadzoru uchwały nie dość, że wykraczają poza zakres zmiany planu ustalony w uchwale intencyjnej z dnia 18 grudnia 2013 r., to dodatkowo odnoszą się do nieistniejących jednostek redakcyjnych uchwały zmienianej. Zgodnie z:

– § 1 pkt 35 uchwały zmieniającej, § 26 ust. 44 pkt 1 ppkt 2 uchwały zmienianej, **otrzymał brzmienie:** „2) *zakaz lokalizowania punktowych elementów infrastruktury technicznej i reklam oraz nasadzeń sadowniczych, skupisk zieleni krzewiastej i wysokiej z uwagi na pełnienie roli pola ekspozycji widokowej zabytkowego kościoła,*”; Tymczasem uchwała zmieniana w § 26 ust. 44 pkt 2, nie ma zawiera żadnych podpunktów; Ponadto zgodnie z uchwałą intencyjną, przystąpiono do nowelizacji całego § 26 ust. 44 uchwały zmienianej, a nie tylko do wybranej części tego ustępu;

– § 1 pkt 50 uchwały zmieniającej, § 33 ust. 25 pkt 1 ppkt 2 uchwały zmienianej, **otrzymał brzmienie:** „w pkt 3 zmienia się treść ppkt 1) na: *ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy na 20 m od krawędzi jezdni drogi powiatowej oznaczonej symbolem 40.2.1KD-P/Z oraz skreśla się ppkt 2) w ppkt 4) zmienia się treść na: dach dwu- cztero- lub wielospadowy o zaznaczonej kalenicy wg oznaczeń graficznych w rysunku planu - zał. Nr 3.*”; Tymczasem uchwała zmieniana w § 33 ust. 25 pkt 1, nie ma żadnych podpunktów;

– § 1 pkt 51 uchwały zmieniającej, § 33 ust. 26 pkt 1 ppkt 2 uchwały zmienianej, **otrzymał brzmienie:** „w pkt 3 ppkt 1) zmienia się treść na: *ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy na 20 m od krawędzi jezdni drogi powiatowej oznaczonej symbolem 40.2.1KD-P/Z oraz skreśla się ppkt 2) oraz ppkt 4) zmienia się na: dach dwu- cztero- lub wielospadowy o zaznaczonej kalenicy wg oznaczeń graficznych w rysunku planu - zał. Nr 3.*”; Tymczasem uchwała zmieniana w § 33 ust. 26 pkt 1, nie ma żadnych podpunktów.

Oznacza to, że nie jest wiadomym, w której części uchwały, mają być wprowadzone zmiany w uchwale zmienianej. Powyższe traktować należy, jako naruszenie § 85 ust. 1 załącznika do rozporządzenia w sprawie „Zasad techniki prawodawczej: „Przepisy ustawy zmienia się przepisem wyraźnie wskazującym dokonywane zmiany”.

Reasumując tę część uzasadnienia, podejmując przedmiotową uchwałę Rada Gminy w Chynów m.in.:

- przywołała błędną podstawę prawną;
 - znowelizowała nieistniejące jednostki redakcyjne uchwały zmienianej;
 - dokonała zmian wykraczających poza zakres uchwały inicjującej proces planowania przestrzennego;
 - dokonała nowelizacji dorozumianej,
- co stanowi zarówno o naruszeniu zasad sporządzania planu miejscowego, jak i o naruszeniu właściwości organu.

Zasady prawidłowej legislacji w orzecznictwie i doktrynie ujmuje się jako formalny składnik zasad demokratycznego państwa prawnego i zaufania obywateli do państwa, o których mowa w art. 2 Konstytucji RP. Zasada określoności prawa jest jedyną zasadą prawidłowej legislacji, która ma charakter absolutny, przy czym określoność przepisów prawa należy wiązać z ich „poprawnością”, „precyzyznością” i „jasnością”. Poprawność oznacza formułowanie przepisów prawnych zgodnie z prawidłami języka polskiego i zasadami logiki formalnej. Jasność przepisu wiąże się z jego zrozumiałością dla adresatów, w szczególności co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych uprawnień. Precyzyzność przepisów polega na jednoznaczności w ustaleniu ich znaczenia i wskazania skutków prawnych, w konkretności nakładanych obowiązków

i przyznawanych praw, tak by ich treść była oczywista i pozwalała na wyegzekwowanie. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 30 października 2001r. (K 33/00) stwierdził, że przepis tworzący prawa lub nakładający obowiązki winien być sformułowany w sposób pozwalający jednoznacznie ustalić, kto, kiedy i w jakiej sytuacji im podlega oraz powinien być na tyle precyzyjny, aby możliwa była jego jednolita wykładnia i stosowanie.

Organ nadzoru wskazuje również, iż na podstawie wspomnianego na wstępie art. 15 ustawy o p.z.p., projekt planu miejscowego zawiera część tekstową i graficzną (ust. 1), a art. 20 ust. 1 stanowi, że **część tekstowa planu stanowi treść uchwały, a część graficzna stanowi załącznik do uchwały**. W planie miejscowym określa się obowiązkowo, między innymi, przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania (ust. 2 pkt 1) i linie zabudowy (ust. 2 pkt 6). Ocenie legalności podlega zarówno treść uchwały przyjmującej plan miejscowy, jak i załączniki, czyli m.in. część graficzna. W judykaturze utrwalony jest pogląd, że ewidentna sprzeczność pomiędzy treścią uchwały a jej częścią graficzną narusza zasady sporządzenia planu miejscowego i w konsekwencji powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub w części, zgodnie z art. 28 ww. ustawy. Co więcej sprzeczność taka stanowi również o naruszeniu § 8 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587), który stanowi, że „*Na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego*”. W kontekście powyższego naruszenia, na szczególną uwagę zasługuje wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 czerwca 2009 r., Sygn. akt II OSK 1854/08 „*(...) miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jako akt prawa miejscowego, stanowiący o ograniczeniach w sposobie wykonywania prawa własności, winien stanowić o tym w sposób „czytelny i budzący jak najmniej wątpliwości interpretacyjnych”*”.

Powstanie ewidentnej sprzeczności pomiędzy częścią tekstową i częścią graficzną dotyczy:

- § 1 pkt 28 uchwały, w brzmieniu: „28) § 26 ust. 1 pkt 3 ppkt 1 otrzymuje brzmienie: „ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy 20 m od krawędzi jezdni drogi o symbolu 34.2.2KD-G/L i 20 m od krawędzi jezdni drogi o symbolu 34.1.1.KD-P/Z;”; Tymczasem zgodnie z załącznikiem graficznym uchwały zmienianej, który nie uległ zmianie, dla terenu oznaczonego symbolem 34.1.1-1MN, nieprzekraczalna linia zabudowy od krawędzi jezdni drogi oznaczonej 34.2.2KD-G/L, wynosi 15 m, zaś od krawędzi jezdni oznaczonej 34.1.1KD-P/Z, wynosi 25 m; Co więcej § 26 ust. 1 pkt 3 ppkt 1 uchwały pierwotnej, miał następujące brzmienie: „ustala się obowiązującą linię zabudowy 20m od krawędzi jezdni drogi o symbolu 34.2.2KD-G/L i 25 m od krawędzi jezdni drogi o symbolu 34.1.1.KD-P/Z;”; Wskazać przy należy, że o ile zmiana sformułowania „obowiązująca” linia zabudowy na „nieprzekraczalna” linia zabudowy, doprowadziła do wyeliminowania sprzeczności pomiędzy tekstem, a rysunkiem planu (zgodnie z legendą do części graficznej planu, usytuowane linie zabudowy na jednostkach terenowych wyznaczonych liniami rozgraniczającymi dotyczy tylko i wyłącznie linii nieprzekraczalnych), nie wpływając przy tym na ostateczny kształt tego rysunku, o tyle zmiana odległości usytuowania ww. linii wyłącznie w części tekstowej (bez jej odzwierciedlenia na rysunku planu), prowadzi właśnie do wspomnianej sprzeczności; Zmiana części tekstowej uchwały, powodująca ingerencję w rysunek planu, wymaga nowelizacji tego drugiego, co we wskazanym przypadku nie miało miejsca; Nie ma możliwości dokonywania zmiany części graficznej uchwały, poprzez jedynie zmianę jej części tekstowej;
- § 1 pkt 36 uchwały, w brzmieniu: „36) § 26 ust. 50 pkt 3 ppkt 1 otrzymuje brzmienie: „ustala się nieprzekraczalne linie zabudowy 20 m od krawędzi jezdni dróg powiatowych o symbolu KD-P/Z;”; § 26 ust. 50 pkt 3 ppkt 1 uchwały zmienianej, przed nowelizacją miał następujące brzmienie: „3. Zasady i warunki zagospodarowania: Na terenie oznaczonym symbolem 34.1.1-1RM ustala się następujące zasady i warunki zagospodarowania: 1) ustala się obowiązujące

linie zabudowy 25m od krawędzi od krawędzi jezdni dróg powiatowych o symbolu KD-P/Z”; Tymczasem na rysunku planu miejscowego brak jednostki terenowej oznaczonej symbolem 34.1.1-1RM;

- § 1 pkt 58 uchwały, w brzmieniu: § 33 ust. 101 pkt 3 ppkt 1 otrzymuje brzmienie: „*Ustala się nieprzekraczalną linię zabudowy 20 m od krawędzi jezdni drogi powiatowej 40.2.1KD-P/Z na jej odcinku przebiegającym równoleżnikowo i nieprzekraczalną 20 m od krawędzi jezdni - na odcinku o kierunku południkowym*”; Powyższa zmiana dotyczy jednostki terenowej oznaczonej tekście planu symbolem 40.5.3-2ZPn; Zgodnie jednak z rysunkiem uchwały zmienianej brak jednostki terenowej oznaczonej ww. symbolem.

Organ nadzoru wskazuje, iż z czysto technicznego punktu widzenia ww. zmiany są możliwe do wprowadzenia, bowiem odnoszą się do konkretnych jednostek redakcyjnych, jednakże nie do zaakceptowania, z prawnego punktu widzenia, jest fakt, iż przedmiotowe zmiany dotyczą terenów, których brak jest na rysunku planu miejscowego.

Brak powiązania części tekstowej z częścią graficzną, stanowi o naruszeniu § 8 ust. 2 zd. 1 rozporządzenia w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i wywołuje skutki prawne w postaci konieczności stwierdzenia nieważności jego ustaleń. W judykaturze, poglądy zbieżne ze stanowiskiem skarżącego, w zakresie naruszeń, o których mowa powyżej, podzielono w prawomocnych orzeczeniach:

- Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 marca 2013 r., Sygn. akt IV SA/Wa 2673/12 w przedmiocie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. WSA orzekł, że „(...) zgodnie z art. 15 ust. 1 i § 2 pkt 4 oraz art. 20 ust. 1 ustawy o p.z.p., projekt planu miejscowego zawiera część tekstową oraz graficzną i tak należy też rozumieć pojęcie „projekt planu miejscowego”; część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna załącznik do uchwały. Nadto na projekcie rysunku planu miejscowego stosuje się nazewnictwo i oznaczenia umożliwiające jednoznaczne powiązanie projektu rysunku planu miejscowego z projektem tekstu planu miejscowego (§ 8 ust. 2 rozporządzenia). Z powołanych unormowań wynika, że część tekstowa planu winna znaleźć odzwierciedlenie w części graficznej. Zaś sprzeczność, brak korelacji, spójności rozważane są w kategoriach naruszenia zasad sporządzania planu miejscowego. (...);.

- Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 maja 2009 r., Sygn. akt. II OSK 1916/08;

- Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 czerwca 2009 r., Sygn. akt. II OSK 1854/08.

W przywołanej w części wstępnej niniejszego uzasadnienia uchwale intencyjnej określono, w sposób szczegółowy, zakres zmian, który dotyczył m.in. **uzupełnienia zapisów istniejącej zabudowy usługowej**, w ramach ustaleń: § 22 ust. 27 i § 33 ust. 7 uchwały zmienianej oraz **zmiany zapisów dotyczących siedlisk na terenach R**, w ramach ustaleń: § 22 ust. 48 pkt 3, § 26 ust. 24 pkt 1 i 3; § 26 ust. 24 pkt 3, § 26 ust. 44, § 33 ust. 37 pkt 3, § 33 ust. 40, § 37 ust. 13 pkt 3 i § 49 ust. 11 pkt 3 uchwały zmienianej.

Zgodnie z uchwałą inicjującą proces planowania przestrzennego wynika, że zmiana obowiązującego planu miejscowego będzie dotyczyć **zasad i warunków zagospodarowania terenów oznaczonych symbolami**: 10.1.1-27MN, 40.1.1-7MN, 10.3.1-1R, 34.3.1-1R, 40.3.1-1R, 40.3.1-4R, 7.3.1-1R oraz 43.3.1-1R. W tym miejscu warto zaznaczyć, że w odniesieniu do niektórych terenów rolnych, dotychczasowa uchwała zmieniana nie dopuszczała lokalizowania ferm, siedlisk i obiektów kubaturowych, np. w § 37 ust. 13 pkt 3 uchwały zmienianej „3. Zasady i warunki zagospodarowania: Na terenie oznaczonym symbolem 7.3.1-1R nie dopuszcza się: 1) dokonywania podziałów na działki budowlane, 2) lokalizowania ferm, siedlisk i obiektów kubaturowych.”. Analogiczne zapisy odnaleźć również możemy m.in. w: § 22 ust. 48 pkt 3, § 26 ust. 24 pkt 3 uchwały zmienianej. Formując powyższe ustalenia, dotyczące zasad i warunków zagospodarowania w odniesieniu do całej jednostki terenowej (nie zaś wybranego zagadnienia),

należy zmieniane ustalenia dostosować do obowiązujących przepisów ustawy o p.z.p., na podstawie, których sporządza się zmianę.

Organ nadzoru wskazuje, że zmieniany plan miejscowy został sporządzony i uchwalony na podstawie przepisów ustawy o p.z.p. sprzed nowelizacji tej ustawy, tj. sprzed 21 października 2010 r. Podjęcie uchwały inicjującej proces zmiany planu miejscowego, w dniu 18 grudnia 2013 r., zobowiązuje jednak do sporządzenia zmiany tego planu miejscowego zgodnie z przepisami ustawy o p.z.p. obowiązującymi po nowelizacji.

Nowelizacja przepisów ustawy o p.z.p., wprowadziła m.in. zmianę przepisu art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p., w zakresie zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania terenu, zgodnie z którymi, plan miejscowy powinien określać obowiązkowo: „(...) **maksymalną i minimalną intensywność zabudowy jako wskaźnik powierzchni całkowitej zabudowy w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, minimalny udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej** (...)”.

Biorąc pod uwagę przepisy ustawy o p.z.p. obowiązujące w dacie rozpoczęcia procedury sporządzania zmiany planu miejscowego oraz mając na uwadze zakres zmian określony w uchwale intencyjnej, jak też ustalenia określające wskaźniki zabudowy i zagospodarowania terenu, zawarte w uchwale zmieniającej dla terenów: 10.1.1-27MN (*quod vide* § 22 ust. 27 uchwały zmienianej) i 40.1.1-7MN (*quod vide* § 33 ust. 7 uchwały zmienianej) należy stwierdzić, że uchwała nowelizująca plan miejscowy **powinna zawierać maksymalny i minimalny wskaźnik intensywności zabudowy** dla ww. jednostek, zaś dla terenów oznaczonych symbolami: 10.3.1-1R (*quod vide* § 22 ust. 48 pkt 3 uchwały zmienianej), 34.3.1-1R (*quod vide* § 26 ust. 24 pkt 3 uchwały zmienianej), 7.3.1-1R (*quod vide* § 37 ust. 13 pkt 3 uchwały zmienianej) oraz 43.3.1-1R (*quod vide* § 49 ust. 11 pkt 3 uchwały zmienianej) gdzie do tej pory obowiązywał zakaz zabudowy kubaturowej uchwała nowelizująca plan miejscowy **powinna zawierać ustalenia dotyczące określenia: maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy, a także minimalnego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej.**

Zdaniem organu nadzoru, dopuszczając zabudowę kubaturową w ramach ww. jednostek terenowych, stosownie do dyspozycji art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p., uchwałodawca winien ustalić zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania dla takich terenów. Oznacza to, że nie tylko ustalenia § 1 pkt 18, 24, 34, 42, 64 i 84 uchwały zmieniającej, naruszają art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p., bowiem nadając nowe brzmienie § 33 ust. 37 pkt 3 akapit pierwszy, wprowadzono zmiany w ustaleniach odnoszących się do jednostek terenowych 40.3.1-1R oraz 40.3.1-4R, dopuszczając lokalizację siedlisk na warunkach określonych w § 14 uchwały zmienianej z tym, że paragraf ten nie określa żadnych zasad kształtowania zabudowy oraz wskaźników zagospodarowania dla siedlisk. Zatem również ustalenia § 1 pkt 53 i 54 uchwały naruszają wskazany wyżej przepis ustawy o p.z.p.

Podsumowując tę część uzasadnienia, stwierdzić należy, iż w uchwalonej zmianie planu miejscowego nie zostały określone:

- maksymalne i minimalne wskaźniki intensywności zabudowy dla terenów oznaczonych symbolami: 10.1.1-27MN i 40.1.1-7MN;
- zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu, dla terenów oznaczonych symbolami: 10.3.1-1R, 34.3.1-1R, 40.3.1-1R, 40.3.1-4R, 7.3.1-1R i 43.3.1-1R, co uzasadnia konieczność stwierdzenia nieważności ustaleń § 1 pkt: 18, 24, 34, 42, 53, 54, 64 i 84 przedmiotowej uchwały, w związku z naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 6 ustawy o p.z.p.

Organ nadzoru wskazuje ponadto, że w § 1 pkt 24, 34, 53, 64 i 84 przedmiotowej uchwały, wprowadzono zakaz dokonywania podziałów na działki budowlane. Zaznaczyć zatem należy,

iż takie ustalenia nie tylko wykraczają poza delegację przyznaną w art. 15 ust. 2 pkt 8 ustawy o p.z.p., ale również są sprzeczne z przepisami odrębnymi.

Dla nieruchomości położonych w planie miejscowym na terenach przeznaczonych na cele rolne i leśne, co do zasady nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r. poz. 518 z późn. zm.), dotyczących zarówno scalania i podziału nieruchomości, jak też dotyczących podziału nieruchomości (z zastrzeżeniem wynikającym z art. 92 ust. 1), określonych w Dziale III pn. „Wykonywanie, ograniczanie lub pozbawianie praw do nieruchomości”, Rozdziale 2 pn. „Scalanie i podział nieruchomości” (art. 101 ÷ 108) oraz w Rozdziale 1 pn. „Podziały nieruchomości” (art. 92 ÷ 100). Zgodnie z art. 101 ust. 2 ww. ustawy „Przepisy rozdziału stosuje się do nieruchomości położonych na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych na cele inne niż rolne i leśne.” Natomiast zgodnie z art. 92 ust. 1 ww. ustawy „Przepisów niniejszego rozdziału nie stosuje się do nieruchomości położonych na obszarach przeznaczonych w planach miejscowych na cele rolne i leśne, a w przypadku braku planu miejscowego do nieruchomości wykorzystywanych na cele rolne i leśne, chyba że dokonanie podziału spowodowałoby konieczność wydzielenia nowych dróg niebędących niezbędnymi drogami dojazdowymi do nieruchomości wchodzących w skład gospodarstw rolnych albo spowodowałoby wydzielenie działek gruntu o powierzchni mniejszej niż 0,3000 ha.”.

Kwestie dotyczące scalania i wymiany gruntów rolnych i leśnych, regulują przepisy ustawy z dnia 26 marca 1982 r. o scalaniu i wymianie gruntów (Dz. U. z 2014 r. poz. 700).

Ustalenia § 1 pkt 24, 34, 53, 64 i 84 przedmiotowej uchwały, naruszają wskazane przepisy ustaw o: p.z.p., gospodarce nieruchomościami oraz o scalaniu i wymianie gruntów. Ponadto brak jest podstaw prawnych do formułowania ustaleń dotyczących podziału nieruchomości, w szczególności poprzez wprowadzenie zakazu dokonywania podziału. Wskazać przy tym należy, iż na mocy art. 15 ust. 3 pkt 10 ustawy o p.z.p. dopuszczalne jest jedynie formułowanie ustaleń dotyczących określenia minimalnej powierzchni nowo wydzielonych działek budowlanych

Organ nadzoru wskazuje, że zgodnie z wymogiem art. 28 ust. 1 ustawy o p.z.p., **każde naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego**, oraz istotne naruszenie trybu ich sporządzania, **a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie**, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. A zatem w przepisie tym ustawodawca jednoznacznie wskazał, iż każde naruszenie zasad sporządzenia planu miejscowego, wywołuje sankcje w postaci konieczności stwierdzenia nieważności uchwały.

Wziąwszy wszystkie powyższe okoliczności pod uwagę, organ nadzoru stwierdza nieważność uchwały Nr XXXII/229/2014 Rady Gminy Chynów z dnia 18 września 2014 r. w sprawie *uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego obszar wsi: Drwalew, Pieczyska, Sułkowice, Chynów, Wola Chynowska, Edwardów i Nowe Grobice*, w części dotyczącej ustaleń: § 1 pkt: 1, 8, 10, 12, 14, 18, 19, 23, 24, 28, 34, 35, 36, 40, 42, 50, 51, 52, 53, 54, 58, 59, 64, 77, 83 i 84, co na mocy art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, skutkuje wstrzymaniem jej wykonania, w tym zakresie, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia.

Gminie w świetle art. 98 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Wojewoda Mazowiecki:

Jacek Kozłowski

